

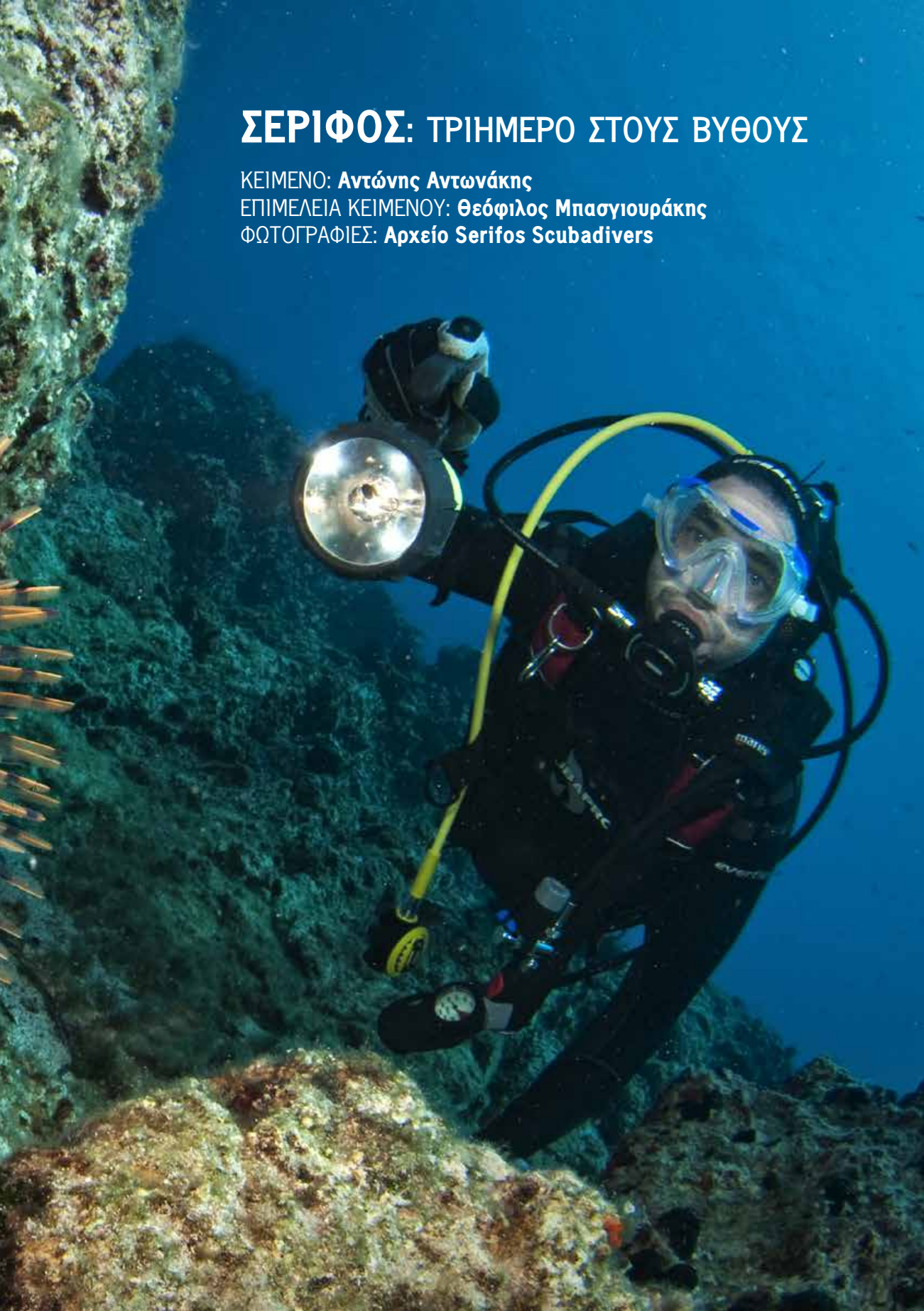

ΣΕΡΙΦΟΣ: ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΣΤΟΥΣ ΒΥΘΟΥΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ: **Αντώνης Αντωνάκης**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: **Θεόφιλος Μπασιγουράκης**

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: **Αρχείο Serifos Scubadivers**

Ύστερα σου λένε, να μην πιστεύεις στη μοίρα, στο πεπρωμένο! Πώς να μην πιστεύεις; Να, πάρτε για παράδειγμα εμάς. Ήρθαμε για ένα Σαββατοκύριακο για να ξεφύγουμε λιγάκι από την πόλη. Και «ξεφύγαμε» για τα καλά. Φέτος συμπληρώνουμε 12 χρόνια στο νησί!

Όπως καταλαβαίνετε ο έρωτάς μας υπήρξε κεραυνοβόλος. Δεν χρειάζεται να σας αναφέρουμε τους λόγους. Ποτέ ένας κεραυνοβόλος έρωτας δεν υπακούει στη λογική. Αν επιμένετε, όμως, θα σας πούμε. Και, πού ξέρετε, μπορεί κι εσείς να «πάθετε» ό,τι «πάθαμε» κι εμείς. Και να γλυτώσετε μια και καλή από την τρέλα, που τόσα χρόνια βιώνετε στην πόλη.

Ήταν λοιπόν, πρώτα-πρώτα το τοπίο. Τρομάξαμε, βέβαια, καθώς πλησίαζε το καράβι.

Μας φάνηκε τελείως άγιο και βραχώδες. Μα γρήγορα συνήρθαμε. Στις Κυκλάδες ήμασταν. Αυτό είναι το χρώμα, η ιδιαιτερότητα των Κυκλάδων. Αν θέλαμε δάσος πηγαίναμε στην Πίνδο.

Μετά το τοπίο ήταν το κλίμα. Τι δροσερό μελτεμάκι ήταν τούτο! Πού ήταν τα καυτά καλοκαίρια της Αθήνας! Το ωραίο είναι, ότι πάντα στην ώρα τους φτάνουν στην Σέριφο τα μελέμια. Όπως βέβαια σ' όλο το Αιγαίο. Μα κι οι χειμώνες είναι ήπιοι εδώ, ό,τι πρέπει για χειμερινές διακοπές. Ωραίος είναι κι ο Σεπτέμβρης, όπως και το Πάσχα, που γιορτάζεται υπέρλαμπρα στη Σέριφο.

Μετά τον πρώτο μας ενθουσιασμό αρχίσαμε ν' ανακαλύπτουμε κι άλλες αρετές. Και πρώτα τα μονοπάτια, πολλά και ωραία, σε κάθε σημείο του νησιού. Μα αυτό που μέτρησε, πάνω απ' όλα στις αποφάσεις μας ήταν η θάλασσα, οι παραλίες και οι βυθοί.

«**Μέκκα των Παραλιών**» ονομάζουνε την Σέριφο. Και δεν έχουν καθόλου άδικο. Είτε το πιστεύετε είτε όχι, **72 παραλίες** μετράει γύρω-γύρω το νησί. Για όλα τα γούστα, για όλες τις απαιτήσεις. Με πέτρα, με άμμο ή βοτσαλάκι, βαθιές ή ρηχές, άλλες με ομπρέλες, φραπέ και internet κι άλλες με μονοπάτι, ερμηιά και μηδέν σήμα στο κινητό. Τι ευτυχία ήταν τούτη! Όποτε θέλαμε διαλέγαμε «Μύκονο» κι όποτε θέλαμε ερημόνησο!

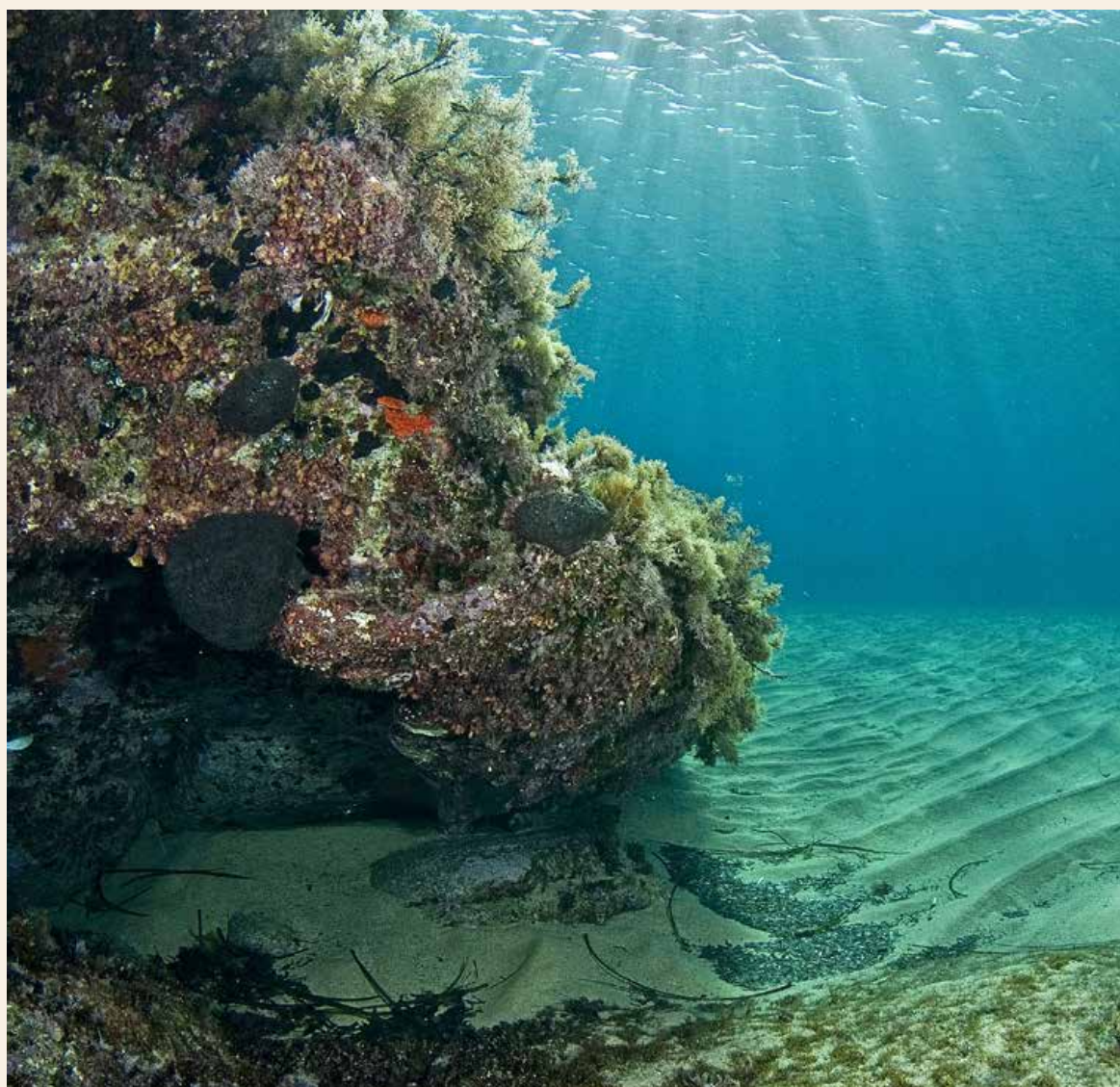
Σ' αυτό τον τόπο, λοιπόν, πήραμε τη μεγάλη απόφαση να συνεχίσουμε τη ζωή μας και ν' αναπτύξουμε τη δουλειά μας, που έχει να κάνει με τη μεγάλη αγάπη και εξειδίκευσή μας: στις καταδύσεις και στους βυθούς. Έτσι με την αλλαγή του νόμου περί καταδύσεων είχαμε την ευκαιρία να εξερευνήσουμε και να χαρτογραφήσουμε όλη σχεδόν την ακτογραμμή. Εντοπίσαμε πάνω από πενήντα σημαντικούς καταδυτικούς προορισμούς, παρθένους τους περισσότερους και κρυφούς. Μια από τις κορυφαίες ανακαλύψεις μας ήταν το φορτηγό πλοίο, που είχε ναυαγήσει στα τέλη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου κοντά στον όρμο του Μεγάλου Λιβαδιού. Βουτούσαμε και καταγράφαμε στοιχεία, εικόνες και εντυπώσεις, πολλές και διαφορετικές. Κάθε κατάδυση αποτελούσε και μια έκπληξη, μια καινούργια εμπειρία. Γιατί, ακόμα και στον ίδιο ακριβώς τόπο, καμία δεν ήταν με την προηγούμενη ίδια.

Μπορεί ο κόσμος του βυθού να είναι «ο κόσμος της σιωπής» αλλά μιας και κατοικείται από ζωντανούς οργανισμούς, είναι σε κίνηση διαρκή.

Σ' αυτό τον παράξενο κόσμο λοιπόν, τον κόσμο του μυστηρίου και της μηδενικής βαρύτητας, θέλουμε να μυήσουμε τους λάτρεις της Θάλασσας, της ήπιας περιπέτειας και των ιδιαίτερων στιγμών. Είναι ένας κόσμος, που διαφέρει πολύ από τον κόσμο της καθημερινότητάς μας. Μπορούμε όμως να τον προσεγγίσουμε και ν' ανακαλύψουμε

πολλά απ' τα μυστικά του, εφοδιασμένοι με τον αρτιότερο εξοπλισμό και ακολουθώντας με απόλυτη προσήλωση όλες τις προδιαγραφές ασφαλείας που απαιτούνται.

Στη διάθεση των φίλων μας θέτουμε την πολύχρονη εμπειρία και τον επαγγελματισμό μας, καθώς και την ποικιλία των προγραμμάτων που έχουμε ετοιμάσει για όλα τα επίπεδα κι όλες τις ηλικίες.

Αρχικά μαζευόμαστε στις ιδιόκτητες εγκαταστάσεις της Σχολής, στο λιμανάκι. Εκεί παρακολουθούμε ένα βίντεο με όλες τις

απαραίτητες πληροφορίες και μετά επιλέγουμε τον εξοπλισμό μας και την παραλία της κατάδυσης. Ένας από του κλασικούς βυθούς για αρχή είναι στη παραλία **«Καλό Αμπέλι»**. Η κατάδυση ξεκινάει από εκεί που μπουσουλάνε τα μωρά, από τα50 εκατοστά. Γρήγορα μεγαλώνουμε όμως, φτάνουμε στα **2** μέτρα. Εκεί συναντάμε μουρμούρες και αμμοδύτες. Συνεχίζουμε πιο κάτω, στα **4** μέτρα. Εκεί βλέπουμε τρία θαλάμια με χταπόδια και ερημίτες που τρέχουν στην άμμο σαν τρελοί. Παρατηρούμε για λίγο τις αντιδράσεις

της ομάδας. Είναι όλοι καλά; Μήπως θέλει κάποιος να σταματήσει; Όχι βέβαια! Κανένας δεν θέλει να χάσει το παράξενο θέαμα του βομβαρδισμένου Ιταλικού ναρκοθητικού, που αναπαύεται τον αιώνιο ύπνο του σε βάθος **7** μέτρων.

Τελειώνει αυτή η πρώτη κατάδυσή μας. Έχουμε βγάλει τις φωτογραφίες μας, έχουμε πάρει τα βίντεό μας, οι φάτσες μας φαίνονται μέσα από τις μάσκες καθαρά, κανένας δεν θα μπορεί να αμφισβητήσει ότι ήμασταν τουλάχιστον βοηθό του Κουστώ!

Η όρεξή μας έχει ανοίξει για τα καλά. Θέλουμε κι άλλες, μυστήριες εικόνες, μεγαλύτερες συγκινήσεις, πιο αβυσσαλέους βυθούς. Εκεί στα μεγάλα βάθη, όπου ζουν και κινούνται νωχελικά τα μυθικά τέρατα, τα 12μετρα καλαμάρια, τα κουφάρια των ιστορικών παγκόσμιων ναυαγίων...

Τα όνειρά μας δεν έχουν τελειωμό...Μόλις ξυπνάμε, αποφασίζουμε να συμβιβαστούμε με τη δεύτερη κατάδυσή μας, στην **Ξέρα του Αγίου Σώστη**. Θυμίζει πλωτό διάδρομο, με λωρίδα άμμου που δημιουργεί μια δίδυμη παραλία, την βόρεια και την νότια.

Στο βάθος το ομώνυμο εκκλυσάκι και μια ανάσα παραδίπλα, ξεπροβάλλει καταμεσής στη θάλασσα μια κουκίδα. Απ' αυτό το σημείο ξεκινάμε την κατάδυση. Η προσέγγιση γίνεται εύκολα με το σκάφος της Σχολής. Συνήθως η θάλασσα είναι ήρεμη μιας και προστατεύεται από τον κάβο του Αγίου Σώστη.

Τα ρέματα είναι ανύπαρκτα και η ορατότητα είναι εκπληκτική, ξεπερνάει τα 25 μέτρα.

Η κατάδυσή μας είναι συναρπαστική και πολυεπίπεδη. Στην ξέρα συναντάμε διαδοχικά τρία πατάρια. Το πρώτο είναι στα 7 μέτρα, γεμάτο με πίνες και σπειρογράφους. Το άλλο είναι αρκετά χαμηλότερα, στα 22 μέτρα. Το τρίτο και τελευταίο πατάρι βρίσκεται στους αβυσσαλέους βυθούς που είδαμε στ' όνειρό μας, στα 38 μέτρα!. Εδώ η υποβρύχια μορφολογία θυμίζει γκρεμό, η αδrenalίνη ανεβαίνει, το ίδιο κι η αυτοεκτίμησή μας, καθώς κινούμαστε σαν θαλάσσια όντα κι εμείς, ανάμεσα σε αναρίθμητα θαλάμια, που είναι πάντοτε κατειλημμένα από ενοίκους, ψάρια και αστακούς. Στις ανοιξιάτικες καταδύσεις μας δεν αποκλείεται να συναντήσουμε και δελφίνια.

Αφήνουμε τον κόσμο του μυστηρίου γιατί η ώρα περνάει και πρέπει ν' αναδυθούμε.

Όσο κι αν αρχίσαμε να αισθανόμαστε λίγο σαν ψάρια, δεν θα τα καταφέρουμε ποτέ να γίνουμε σαν κι αυτά.

-Δεν μπορούμε όμως να κάνουμε λίγο στενότερη παρέα μαζί τους; ρωτάει κάποιος απ' την ομάδα.

-Αν σκέφτεσαι κάποια ταινία με καρχαρίες, δεν έχουμε τέτοιους εδώ. Αν είμαστε όμως κάπως τυχεροί, θα κάνουμε κοινή κατάδυση με τόνους.

Ξεκινάμε λοιπόν για τον όρμο **Γαρμπιά**. Εδώ, όπως και σ' ολόκληρο το νότιο κομμάτι του νησιού, η συνάντηση με μεγάλα μεταναστευτικά ψάρια δεν είναι ένα σπάνιο φαινόμενο. Άλλωστε όλη αυτή η περιοχή ήταν από παλιά γνωστή στους ψαράδες, που αλιεύαν τόνους, ξιφίες, φεγγαρόψαρα και Μαγιάτικα.

Εδώ λοιπόν πραγματοποιούμε την κατάδυσή μας, που αρχίζει από τα **2** για να καταλήξει στα **22** μέτρα. Στη διάρκεια της κατάδυσης είμαστε τυχεροί. Οι τόννοι που μας συνοδεύουν έχουν κέφια και ανάγκη προβολής, ποζάρουν για φωτογράφιση και κάποιοι χαμογελάνε! (για το τελευταίο υπερβάλλω).

Καθώς κατεβαίνουμε μαζί με τους τόνους έρχεται στο νου μας η περίφημη ταινία με τον **Κέβιν Κόστνερ «Χορεύοντας με τους**

Λύκους». Ποια η διαφορά; Εμείς εδώ χορεύουμε με τους τόνους! Κι όσο κι αν περνάνε κακές σκέψεις απ' το μυαλό σας (φέτα τόνου ψητού στα κάρβουνα για παράδειγμα), το μόνο που κάνουμε, είναι να τους αγγίξουμε λίγο με το χέρι.

Μετά τις συγκινήσεις μας με τους τόνους που ήταν μόνον οπτικές και καθόλου γευστικές, πάμε σε κάτι τελείως διαφορετικό, **στο Μεγάλο Λιβάδι**. Ο τόπος εδώ έχει πλούσιο μεταλλευτικό ενδιαφέρον και ιστορία. Με την πρώτη ματιά μοιάζει σαν σκηνικό βγαλμένο από ταινία. Σαν να υπήρχαν μεταλλωρύχοι που ξαφνικά εγκατέλειψαν τα πάντα: τα σκουριασμένα βαγόνια, τα βαρούλκα, τους ανελκυστήρες, τις τρύπες στο βουνό που οδηγούν στα έγκατα της γης. Να και μια γέφυρα φόρτωσης μεταλλευμάτων που στέκει αγέρωχη στη θέση της για πάνω από 80 χρόνια. Όλη αυτή η δραστηριότητα των ορυχείων δεν περιορίζεται μόνον στην επιφάνεια. Επεκτείνεται και στον υδάτινο κόσμο, που μοιάζει με υποβρύχιο μουσείο κι έχουμε την τύχη ν' ανακαλύψουμε και να εξερευνήσουμε.

Κι έρχεται η στιγμή ν' αποδείξουμε τον βαθμό της εκπαίδευσής μας, την ομοιότητά μας με τον θρυλικό Κουστόβ ή έστω, με τον γιό του.

Προορισμός μας τούτη τη φορά το **Ναυάγιο του Καλόγερου**. Θεωρείται ένας εξειδικευμένος καταδυτικός προορισμός με υποβρύχιο ενδιαφέρον αξιόλογο. Εκεί χαμπλά λοιπόν, στα **52** μέτρα, έχει απομείνει όρθιο ένα φορητό ατμόπλοιο με άδεια αμπάρια. Βρισκόμαστε έξω από το λιμάνι του Μεγάλου Λιβαδιού. Η σιλουέτα του πλοίου αρχίζει να φαίνεται ήδη από τα **18** μέτρα, με πρώτα τα δύο μεγάλα φουγάρα, που εξέχουν επιβλητικά.

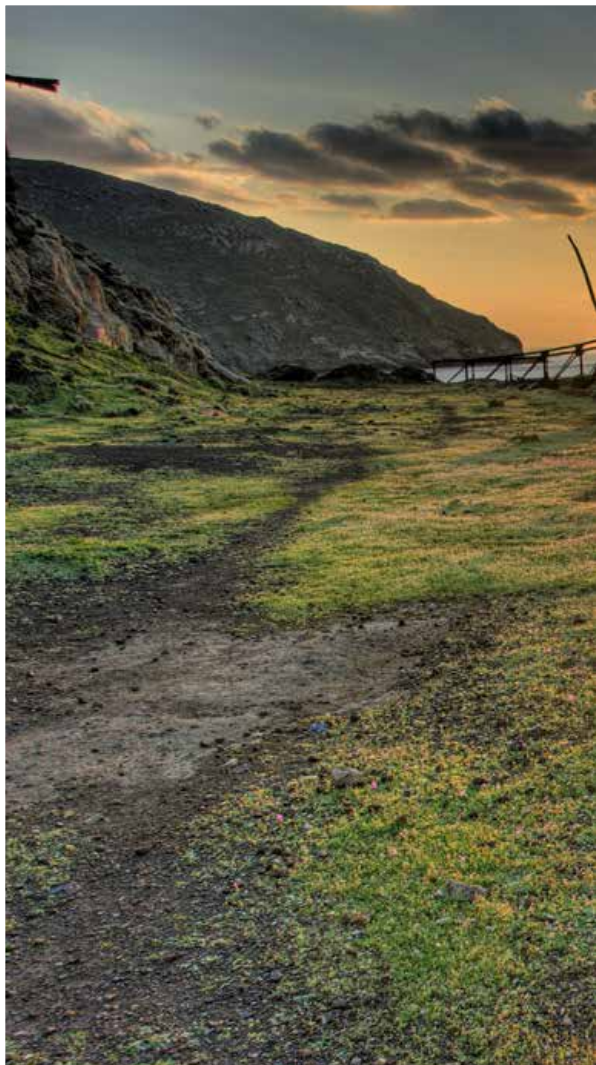
Το σχοινί της κατάδυσής μας προσγειώνεται ομαλά στην κουβέρτα του πλοίου, σε βάθος που δεν ξεπερνάει τα **32** μέτρα. Από το σημείο αυτό αρχίζει η εξερεύνηση. Καμπίνες, μηχανοστάσιο, πηδάλιο, άξονες, βαρούλκα και ένας τεράστιος εργάτης άγκυρας.

Το ταξίδι μας στα σκοτεινά βάθη τελειώνει, επιστρέφουμε στο φως. Η ανάμνηση όμως παραμένει ζωντανή. Γιατί η εμπειρία μας από τον κόσμο των βυθών είναι πρωτόγνωρη, δεν μπορεί με καμιά άλλη να συγκριθεί.

Όσοι, όμως δεν βουτάνε τι θα κάνουν; Γιατί, καλά εμείς, περνάμε μια χαρά κάτω στους βυθούς, με τα φιλαράκια μας τους αστακούς, τις πίνες, τα χταπόδια και τους τόνους. Οι άλλοι όμως που έχουν ξεμείνει στην επιφάνεια; Πώς θα γεμίσουν τις ώρες τους; Έ, λοιπόν, μην τους λυπάστε δεν θα πλήξουν. Στην Σέριφο, ποτέ δεν πλήττει κανείς.

Σ' όσους αρέσει η πεζοπορία, θα βρουν τον παράδεισό στα πάμπολλα σηματοδοτημένα μονοπάτια. Μια μεγάλη διαδρομή είναι το **«Μονοπάτι των Μεταλλωρύχων»**, από τη **Χώρα** ως το **Μεγάλο Λιβάδι**. Η πιο ιδιαίτερη όμως διαδρομή είναι η διάσχιση **κεντρικής στοάς ορυχείων**. Είναι μια υπόγεια σήραγγα στα έγκατα του βουνού (**Μέσα Ακρωτήρι**, στο ΝΔ άκρο του νησιού). Με ήπια πορεία **25-30'** σε ευρύχωρη στοά, με τοίχους από γρανίτη, δυεισδύουμε από την **Μαύρη παραλία** του **Μεγάλου Λιβαδιού** και βγαίνουμε στον όρμο του **Καλόγερου**. Είναι μια εμπειρία μοναδική. Επακολουθεί, βέβαια, κολύμπι και επιστροφή με σκάφος.

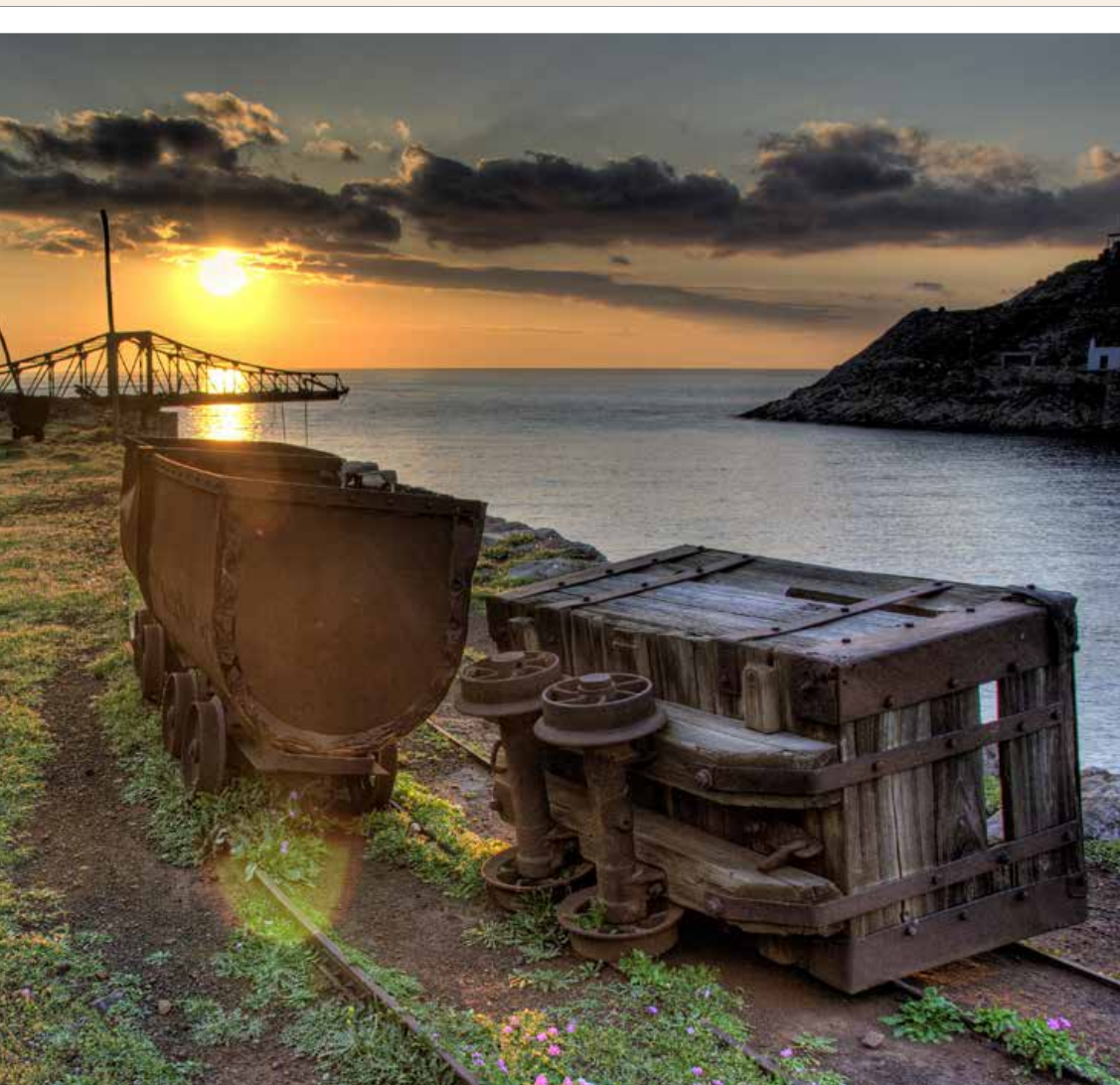
Μα και για όσους δεν περπατάνε, υπάρχουν πράγματα να κάνουν. Ας αρχίσουμε λοιπόν: βουτιές σε κάποιες από τις 72 παραλίες, θαλάσσιες εξορμήσεις σε γειτονικά ερημονήσια, με σκάφη αναψυχής. Για τους πιο «στεριανούς» τύπους συνιστούμε οδική εξερεύνηση του νησιού, επίσκεψη στα ορεινά παραδοσιακά

χωριά, γνωριμία με τα γραφικά σοκάκια της πανέμορφης Χώρας, επίσκεψη στα Μουσεία, Αρχαιολογικό και Λαογραφικό.

Κι αν πεινάσουμε; Για πρωινό θα πάμε στου **«Στράτου»**, δίπλα στο νεοκλασικό Δημαρχείο της Χώρας. Για μεσημεριανό θα πάμε στον **«Κουταλά»**, στο μοναχικό ταβερνάκι του **Αντώνη**. Το βράδυ μας περιμένουν οι **«Κυκλάδες»** στο Λιμάνι.

Το ποτό μας μπορούμε να το πούμε στο **«Σπύρο»**, στη Χώρα και τα cocktails μας στο **«Yacht Club»**. Για τα φάρια τι να πούμε! Στην Σέριφο είναι πάντα φρέσκα. Μα και για

όσους θέλουν να τα μαγειρέψουν μόνοι τους, καθημερινά λειτουργεί σε καΐκια υπάιθρια παραγορά.

Αν, όμως, θέλετε πραγματικά να «**φάτε καλά**», τότε πρέπει να παρακολουθήσετε σε ποια ταβέρνα κάνουν οι αυτοδύτες την επίθεσή τους μετά τις καταδύσεις. Εκεί, αφού ακούσετε τις ωραίες μας ιστορίες, σεμνά και χωρίς υπερβολές, θ' απολαύσετε στη συνέχεια αυτά τα ιδιαίτερα που απολαμβάνουν οι κατακτητές του βυθού. Έτσι, έστω και ξώφαλτσα, θα μπίτε κι εσείς στο **Serifos Scubadivers Club**.

ΣΕΡΙΦΟΣ

**SERIFOS
SCUBADIVERS**
ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΗΣ
ΛΙΒΑΔΙ ΣΕΡΙΦΟΣ
Τηλ. 22810 52005
Κιν. 6932 570552
www.serifosscubadivers.gr